

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Testimonia veterum et recentiorum quorundam, de L. Annæo Seneca.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](#)



TESTIMONIA VETERUM
ET
RECENTIORUM QUORUNDAM,
DE
L. ANNÆO SENECA.

Cornelius Tacitus annal. XII.

At Agrippina ne malis tantum facinoribus notesceret, veniam exsili pro Annæo Seneca, simul præturam impetrat, lœtum in publicum rata, ob claritudinem studiorum ejus, utque Domitii pueritia tali magistro adolesceret, & consiliis ejusdem ad spem dominationis uterentur.

Idem annal. XIII.

Quamquam oratio à Seneca composita multum cultus præferret, ut fuit illi viro ingenium amœnum & temporis illius auribus accommodatum.

Idem lib. XIV.

Objiciebant etiam eloquentiæ laudem uni sibi adsciscere & carmina crebrius factitare, postquam Neroni amor eorum venisset.

Idem lib. XV.

Fama fuit Subrium Flavium cum centurionibus, occulto consilio, neque tamen ignorantे Seneca, destinavisse,

TESTIMONIA DE SENECA TRAGICO.

navisse, ut post occisum opera Pisonis Neronem, Piso quoque interficeretur, tradereturque imperium Senecæ, quasi insonti claritudine virtutum ad summum fastigium delecto.

Iuvenalis Sat. viii.

Quis tam
Perditus, ut dubita Senecam præfere Neroni?

Martialis lib. i. Epigr. lxii.

Duosque Senecas unicumque Lucanum
Facunda loquitur Corduba.

Idem lib. iv. Epigr. xl.

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto,
Et docti Senecæ ter numeranda domus,

Idem lib. viii. Ep. xliv.

Facundi Senecæ potens amicus
Caro proximus aut prior Sereno.

M. Fab. Quintilianus lib. viii. cap. iii.

Nostrí autem in jungendo aut derivando paulum
aliquid ausi, vix in hoc satis recipiuntur. Nam memini
juvenis admodum, inter Pomponium & Senecam
etiam Præfationibus esse tractatum, an gradus eliminat
apud Attium in Tragœdiâ dici oportuisset. At veteres ne expectorat quidem timuerunt.

Idem lib. ix. cap. ii.

Interrogamus, aut invidiæ gratiâ: ut Medea apud
Senecam:

—quas peti terras jubes? [Extat vers. 453.]

Idem lib. x. cap. i.

Cujus & multæ alioqui & magnæ virtutes fuerunt,
ingenium facile & copiosum, plurimum studii, multa
rum rerum cognitio. Tractavit etiam omnium fere

TESTIMONIA

studiorum materiam. nam & orationes ejus & poemata & epistolæ & dialogi feruntur.

Suetonius in *Caligula* cap. LIII.

Lenius comptiusque scribendi genus adeo contemnens, ut Senecam, tum maxime placenter, commissiones meras componere & arenam esse sine calce dicceret.

Dio lib. LXI.

Οτε Σενέκας καὶ ὁ Βέρρος, Φρονιμῶτες τε ἄμα καὶ διωτίσται τῷ τοιί τὸ Νέρωνα σύντετος, (οὐ μόνον επαρχοῦς δορυφορεῖς, οὐδὲ διδάσκαλος αὐτοῦ ἀν.) τὴν δέκατην πάσης παρέλασσον, καὶ διώκοντας, οὗτον ἡδωνήθουσαν, μέρεσα καὶ διηγέρεται, καὶ τὸ πάντων αὐθεντιστῶν ἐμοίως ἐπανεθίνειν.

Terentianus Maurus in *Centimetro*, ubi de

Bucolico agit.

In Tragiciis junxere Choris hunc sāpe diserti;
Annæus Seneca, & Pomponius ante Secundus.

Tale dedit nobis Pomponius:

Pendeat ex humeris duicis chelys, &c.

Idem de tertia tome Hendecasyllabi.

Ut Vates alii solent,

Exemplum Senecæ dabo :

Thebis lata dies adest;

Aram tangite supplices;

Pingueis cadite victimas.

Tales continuos legis, &c.

M. Val. Probus Grammat. Institut. lib. I.

Nominativus singularis qui en syllabâ terminatur, Græci nominis est: & masculino sive feminino genere, semper longa est. Masculino, ut *Hymen*. ut Seneca in *Hecuba*:

Quicun-

DE SENECA TRAGICO.

Quicunque Hymen funestus, inlætabilis.

[Extat Troadibus, initio Actus IV.]

Idem lib. eod.

Illic, vel illuc, & *huc* adverbia, postremas longas recipiunt. ut, *Huc illuc acies circumulit.* &, *Huc ades.* & Seneca in *Hecuba*, hendecasyllabo Sapphico versu,

Ilium est illic, ubi sumus alte.

[In fine ejusdem Act. IV.]

Ibidem.

Oedipodis & *Oedipoda*. Seneca : *Oedipodis domus.* [V. 216. ubi *Oedipodis* datur vulgo, & sic in Probo legendum.]

Priscianus lib. VI.

Alia vero omnia in iis desinunt, ut *hic* & *hac* *sacerdos*; *hic* & *hac* *compos*, *compositis*. Livius in xxv. Profecto satis compotem menti inesse. O tamen in hoc solo corripitur. Seneca in *† Phædra*:

Hippolyte, me nunc compotem voti facis.

In * eadem : *compote voto.* & est Adonium metrum. [*† Hippolyto*, v. 707. * *Lege, eodem.* nam non est ex Phædrâ sive Hippolyto, sed ex Agamemnone, Choro II. v. 360.]

Lactantius Statii Papinii Scholiastes, ad Thebæi-
dem, lib. IV.

Seneca in *Thyeste*:

Nescitis cupidi arcium,

Regnum quo jaceat loco, &c.

C. Sollius Sidonius Apollinaris, Carm. IX. ad

Magnum felicem.

Non quod Corduba præpotens alumnis

Facundum ciet, hîc putas legendum:

T E S T I M O N I A

Quorum unus colit hispidum Platona,
Incaustumque suum monet Neronom :
Orchestram quatit alter Euripidis,
Pictum fæcibus Æschylum secutus,
Aut plaustris solitum sonare Thespin :
Qui post pulpita trita sub cothurno
Ducebant olidæ marem capellæ.
Pugnam tertius ille Gallicani
Dixit Cæsar, ut gener sacerque
Cognata impulerint in arma Romam, &c.

Idem Carm. xxiii.

Quid celsos Senecas loquar, vel illum
Quem dat Bilbilis alta Martialem,
Terrarum indigenas Ibericarum?

Paulus Longobardus, Diaconus, Historia Miscel-
la lib. viii.

Hujus (*Neronis*) temporibus Poëtæ pollebant Ro-
mæ Lucanus, Juvenalis, & Persius, Senecaque Tra-
gicus; Musonius atque Plutarchus, (*Hui! & ille etiam*
Neronis ævo? somnium.) Philosophi.

Desiderius Erasmus in Prolegomenis ad Sene-
cam Philosophum.

Ingenio facili versatilique fuisse colligitur hinc,
quod in diversis argumentis stilum exercuit pari pro-
pemodiū successu. quod nec Ciceroni, nec Virgilio
contigit. Nam Tacitus commemorat illius poëmata,
de quibus sentiens, incertum. Nam Tragœdiarum
opus erudití quidam malunt Senecæ filio tribuere,
quam huic. Sunt qui fratri Senecæ adscribant. Quam-
quam mihi videtur opus hoc Tragœdiarum non esse
unius hominis. Certè ex ludicro libello De morte
Claudii, conjicere licet, illum haudquam iratis
Musis & Apolline versatum in hoc studii genere, &c.

Iulus

DE SENECA TRAGICO.

Iulius Cæsar Scaliger Poëtices lib. v. cap. vi.

Ascendum est ad tertiam ætatem, quæ post Augustum ad externos usque Imperatores demisla (Nervam dico & alios) certum suumque genus poëseos comprehendit. Quum enim à superioribus, unoque Virgilio exhausta essent argumenta omnia, ipsæ dicendi leges, omnes excusæ veneres; coacti sunt novè eadem dicere, ne idem dicere viderentur. quare necesse fuit, ut illa gratia simul periret cum ipsa simplicitate. Quum tamen essent grandes & pleni: id quod prætulissent ei, quam pauci consecuti sunt, suavitati.

Deinde post Sulpitiam poëtriam, Persium, Iuvalemque ac Martialem, subjungit:

Quatuor supersunt maximi Poëtae (Seneca, Valerius Flaccus, Statius, Lucanus: Silium his annumerare, sane religio est.) quorum Seneca seorsum suas tuetur partes, quem nullo Græcorum majestate inferiorem existimo; cultu vero ac nitore etiam Euripide majorem. Inventiones sane illorum sunt; at majestas carminis, sonus, spiritus iphius. In quibus Sophoclis se esse voluit similiorem, frustra fuit, &c. [Vide ejusd. lib. cap. xiv. sub fin.]

M. Antonius Muretus Var. Lect. l. II. cap. IV.

Et est profecto [Seneca] poëta ille præclarior, & vestigi sermonis diligentior, quām quidem inepte fastidiosi suspicantur.

Institus Lipsius lib. I. cap. I. Electorum.

L. Annæus Seneca Philosophus patrem habuit nomine & cognomine eodem. Is domo Corduba fuit; professione, Rhetor. Natus ante bellum Civile Cæsarianum, supervixit ad Claudi circiter principatum: sine honoribus & non aliud quam provincialis eques. Is jam senex non dubie filii suis scripsit, aut dictavit

TESTIMONIA DE SENECA TRAGICO.

potius, hos qui supersunt Controversiarum & Suasoriarum libros. Sed, ut in Plauti fabula, inter duos Menæchmos, sic inter duos Senecas confusione nominum ortus error. Tributa illi, quæ hujus erant: & claritate nimia filii obscurus pater hodie, immo ignotus. Memoriam boni senis fugitivam (impune hoc dixerim) primus retraham ego. Ejus, inquam, Senecæ hi libri. Doceo ex ætate, quæ patri convenit, disconvenit proli: doceo ex inscriptione, quæ in omnibus libris, etiam scriptis, concipitur: M. ANNÆI SENECAE AD SENECAM. NOVATUM. ET MELAM FILIOS. Optime. intertres filios Seneca Philosophus est: reliqui ejus fratres. Stemma tale:

M. Annæus Seneca } L. Annæus Seneca, qui Philoso-
} phus & Poëta.
qui Rhetor. } Annæus Novatus, aliter Junius,
Helvia ejus uxor } Gallio.
Annæus Mela, sive Mella, pa- } ter Lucani.

HIERO-